

Gustaf Johanson Helmedal
 P. A. Melander Charlottaburg
 E. J. Kötterström Jönköping
 Olof Haglund
 C. E. Svensson
 B. J. Fredström
 M. Jansson
 J. Pettersson Helmedal N: 2
 B. Nyberg
 H. Carlsson Lilla Nybohof
 J. A. Gustafsson Helmedal N: 2
 J. Andersson Profingöanstalten
 P. Eklyng Liljeholmen
 A. Jöstedt Alfridaberg
 J. Aug. Bergström
 Johan Åberg Årsta

O. J. Eriksson
 Grönbrink N: 7
 Edvard Schröder
 Charlottaburg N: 1.
 August Engström Årstadal N: 20
 A. J. Larsson Årstadal N: 20
 G. Hultén Dito
 G. Nilsson
 O. J. Sparsten Dito
 E. G. Jönsson Årstadal N: 10
 J. J. Jansson Årstadal N: 16
 P. J. Palm Årstadal N: 4
 J. J. Jönsson Årstadal N: 15
 P. W. Svensson Pakanussberg
 J. Jansson Nybohof
 H. Olsson Årstadal
 Joseph Weger Liljeholmen

F. A. Johansson
 Årstadal N: 20

Till parken vid Stara grändan utströmma under den
 bidaårstiden mest i prim Staden och Söndagarna,
 Stara folkmassor, der de tillåtas stå sig ned, och ha
 extra polisen på flera ställen der vid ambangsplatser
 Sökt vidmakthålla ordning, hvar enat förnell
 der aldrig af mig varit synlig, så jag mångfaldiga
 gånger der sökt honom till hjälp. N. Aug. Nilsson

26/9/86

År 8 Maj 1886

Till Kongl. Majestätets Befallningshafvande
 i Stockholms län!

Sedan åtskilliga år tillbaka har såväl
 från statens som från Brännkyrka kommun
 och äfven enskilda personers sida icke obetydliga
 uppoffringar gjorts för vinnande af en ordnad
 polisbevakning i trakten närmast Stockholms söder
 tullar och synnerligast i den tätbefolkade
 nejden utom Horns tull. Det kan också ej ne-
 kas, att den landtpolis, som derstädes varit anställd,
 verkat till gagn för ordningens befrämjande
 och betryggande af den personliga säkerheten, hvil-
 ken i dessa nejder icke sålunda kan vara utsatt
 för ganska allvarsamma faror. Men skola kom-
 munens medlemmar finnas villiga, att fortfarande
 bära en extra utgift för detta syfte, och skola de
 med godt samvete se, att äfven statens medel för
 ändamålet användas, så fordras och hvarje rätts-
 tänkande samhällsmedlem att om förordade polis-
 väsende så ordnas, att det goda, som derigenom
 vinnes, icke uppväges af obehag, som förorsakas
 nejdens fredliga och rättskaffens inbyggare.
 Att härvid ligger största vikt derpå, att
 förmannen för landtpolisen är en på samma
 gång allvårlig och kraftig, men tillika human,

lugn och lidelsefri man, som ej blott med skarp blick förmår upptäcka fel och oförtrödelser af lag och ordning, utan också med moget pröfvande klokhet förstår att lämpligast förebygga utbrötet af laglösheten, och redan genom sina personliga egenskaper, så vidt möjligt utan antitande af lagens arm, moraliskt äro ett välgörande och fostrande inflytande; allt detta är ju uppenbart.

Står deremot i spetsen för denna landtpolis en person, som, der verkligt ingripande för en brottslings ertappande eller ordningens återställande erfordras, antingen är bortkommen eller råkar i vredesmod och då förfar oaktat, eller också söker sak för persons skull, och i sin ifver att fälla dragar skaror ej blott af mer eller mindre felande, men också alldeles oskyldiga inför domstolen, ofta nog i så lumpna småsaker, att de måste framkalla såväl den rättsökande allmänhetens som själva rättens stundom löje, stundom harm, under det kauhända hvarken skäl eller bevis förefinnas mot den förment brottslige; — då vänder polisinstitutionen förhatlig och själva rättsmedvetandet tager en olycksbringande anstat deraf.

Skulle sedan moralen hos en sådan ordningens man lemna rum för mer än en mening, om dess halt, då måste nödvändigt den skada, som alstras af nämnda institution, afvägas gagnat af densamma. — Men så bör, så får det ju icke vara.

Det är af sådan anledning, som vi, Undertecknade, medlemmar af Brännkyrka kommun och boende inom det distrikt, hvarst tillförordnade länsmannen Herr J. Thörnell har sig ombetrodd värdet om och förmanskapet för landtpolisen, våga hos Kongl. Majestät's Befallnings-

hafvande vördsamt anhålla, att bemälda t. f. länsman och landtpolis förman måtte varde förflyttad till en för honom lämpligare plats, helst vi, huru länge vi än haft fördrag, icke längre kunna ignorera hans fullkomliga olämplighet såsom en lagens och ordningens aveldige representant.

Men, emär vi äro lifligt intresserade för en fortfarande polisbevakning på platsen, helst en sådan här ^{är} oundgängligen nödig och vi också såsom medlemmar af kommunen äro villiga att i vår mån till densamma aflöning bidra; så våga vi vördsamt anhålla, att Kongl. Majestät's Befallningshafvande behagade till polis förman utom Horns lull och, om så kan ske, på samma gång t. f. länsman inom distriktet, förordna annan och mera lämplig person.

Att den nämnda t. f. länsmannens område i så väl af van antydda som flera andra fall lemna rum för befogadt missnöje är i orten så kändt och erkänt, att vi desto hellre med all tillförsigt våga hoppas bifall till vår nu gjorda framställning.

Brännkyrka den 12 Februari 1886.

N. Aug. Nilsson, arendator, Ålgården till Stora Gröndal, Sjöfjärden
Carl Haglund, äro
S. Kärgersvärgen

För St. Katrineberg samt Årsta och Westberga gårdar, se nedan
C. O. Berg Carl Westfelt
C. O. Johansson ^{med Charlottendalen} ^{med Tröstadal}
A. G. Johansson Grönbrink N: 3
C. J. Johansson Nybohof.
S. Gunnarsson för Gröndal
J. W. Westberg
Eric Jauer
Lilla och Stora Katrineberg
Arel Krusell
Grönbrink N: 30
Årskräpp
H. Dröyge, Charlottendal